

(2001/C 261 E/013)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3907/00**van Isidoro Sánchez García (ELDR) aan de Commissie**

(13 december 2000)

Betreft: Evaluatie van de Vle Top inzake klimaatverandering

Wat is het oordeel van de Commissie over de Vle Top inzake klimaatverandering in Den Haag (Nederland) ten aanzien van de verplichtingen die voortvloeien uit het Protocol van Kyoto, en met name ten aanzien van de rol van de bossen als wezenlijke factor in de koolstofkringloop?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(7 februari 2001)

De Commissie betreurt dat het onmogelijk is gebleken, op de conferentie van Den Haag een consensus te bereiken. Een latere bijeenkomst van officiële vertegenwoordigers van de belangrijkste partijen te Ottawa, waaraan de Commissie heeft deelgenomen, heeft de problemen verduidelijkt maar niet alle kloven overbrugd. Een als vervolg geplande vergadering van de „Umbrella Group” met de Gemeenschap, die de week voor Kerstmis 2000 in Oslo had moeten plaatsvinden, is niet doorgestaan hoewel de Gemeenschap had aangegeven dat zij tot deelname bereid was. Naar de mening van haar partners in dit overleg, met name de Verenigde Staten, Canada, Australië en Japan, lagen de standpunten nog te ver uiteen om een succesvolle afloop van de bijeenkomst te garanderen.

„Koolstofputten”, met name de bossen en hun belangrijke rol in de terrestrische koolstofkringloop, vormden één van de meest omstreden kwesties in Den Haag en de daaropvolgende onderhandelingen. Het Protocol van Kyoto biedt de partijen de mogelijkheid, ter aanvulling van maatregelen die erop gericht zijn de uitstoot van koolstof uit fossiele brandstoffen te verminderen, ook gebruik te maken van koolstofvastlegging door bebossing, herbebossing vanaf 1990 en bijkomende menselijke ingrepen inzake gebruik van landbouwgrond, bodembestemming en bosbouw. Voor de eerste toezeggingsperiode mogen bedoelde bijkomende activiteiten in rekening worden gebracht voorzover zij na 1990 hebben plaatsgevonden.

Belangrijke geïndustrialiseerde landen en met name de Verenigde Staten, Canada en Japan hebben grote moeite om de uitstootverminderingen waarin het Protocol van Kyoto voorziet, te realiseren: hun emissies zijn in werkelijkheid in belangrijke mate toegenomen. Deze partijen proberen nu de totaliteit of toch een belangrijk deel van de uitstootverminderingen waartoe zij zich hebben verplicht, via koolstofputten te realiseren.

De Commissie en de Gemeenschap zijn de mening toegedaan dat het „gebruik” van bossen die van vóór 1990 dateren in feite een beloning vormt voor ongewijzigd beleid, op geen enkele wijze bijdraagt tot het bestrijden van klimaatverandering en evenmin een bijdrage levert tot duurzaam bosbeheer. In de bosbouwstrategie voor de EU (Resolutie van de Raad van 16 december 1998) wordt gesteld dat „de rol van de bossen als putten voor koolstof het best verwezenlijkt kan worden door verbetering van de bestaande koolstofvastleggingsreservoirs, vorming van nieuwe koolstofvastleggingsreservoirs en aanmoediging van het gebruik van biomassa en houtproducten.”

Het Protocol blijft vaag over de kwestie of koolstofputten een onderdeel kunnen vormen van het Clean Development Mechanism (CDM). Het standpunt van de Commissie terzake is dat er nog heel wat vragen moeten worden beantwoord alvorens dergelijke putten in het kader van het CDM op een geloofwaardige manier kunnen bijdragen tot de beheersing van klimaatverandering en tot de duurzame ontwikkeling waarin het Protocol voorziet.

Hoewel er volgens haar dus redenen tot bezorgdheid zijn, heeft de Gemeenschap begrip voor de moeilijke situatie waarin veel van haar partnerlanden zich bevinden, streeft zij ernaar het Protocol van Kyoto uiterlijk in 2002 in werking te laten treden en wil zij derhalve overwegen, voor de duur van de eerste toezeggingsperiode een bepaalde plaats in te ruimen voor CO₂-credits uit koolstofputten. De Gemeenschap wil soepel zijn. In Den Haag is geen overeenstemming bereikt, maar dat wil niet zeggen dat het overleg is mislukt: de zesde conferentie der partijen (COP6-bis) zal immers lering kunnen trekken uit de verworven inzichten en de opgedane ervaring. De Gemeenschap zal met andere partijen en met name de ontwikkelingslanden, China en de kandidaat-lidstaten blijven samenwerken om zo snel mogelijk een overeenkomst te bereiken.